

W parafii pw. św. Bonifacego we Wrocławiu

POCZĄTKI BYŁY TUTAJ

KS. PRAŁ. WOJCIECH TOKARZ

W kronice parafialnej czytamy, że do wrocławskiego kościoła pw. św. Bonifacego

„ściągali na nabożeństwa rodacy z najodleglejszych zakątków miasta i okolicy. Tu chrzcili dzieci wracający do kraju rodzice, tu zawierali małżeństwa (...). W tym czasie można było być świadkiem bardzo wzruszających scen. Przez miasto przejeżdżały i przechodziły tłumy z Zachodu na Wschód. Na widok kapłana polskiego z białoczerwoną kokardką na sutannie zatrzymywali się ze łzami w oczach, całowali sutannę i kokardę”. Pierwszą Mszę św. dla Polaków w kościele pw. św. Bonifacego odprawił 20 maja 1945 r. ks. Kazimierz Łagosz. Już z końcem maja 1945 r. przy tej świątyni prowadzono rozwiniętą działalność duszpasterską, a pracujący tu księża zaczęli obsługiwać cały Wrocław.

Uroczystość Bożego Ciała w parafii pw. św. Bonifacego we Wrocławiu co roku jest okazją do wspomnienia pierwszej Mszy świętej odprawionej w powojennym Wrocławiu dla Polaków. W 2005 r. przypadła 60. rocznica tego wydarzenia.

W czwartkowe popołudnie, 26 maja, przy połowym ołtarzu u stóp parafialnego kościoła tłumnie zgromadzili się wierni. Eucharystii, zgodnie z wieloletnią tradycją, przewodniczył kard. Henryk Gulbinowicz – uroczystie powitany przez proboszcza, ks. prałata Wojciecha Tokarza, oraz przedstawicieli parafian. W homilii Kardynał podkreślił szczególną rolę, jaką odegrał kościół pw. św. Bonifacego w powojennej historii Wrocławia. Nawiązując do obchodzonego właśnie Dnia Matki zauważył, że „jeśli przez 60 lat co roku spod kościoła wyruszają procesje Bożego Ciała, to zapewne jest w tym zasługa naszych

AGATA COMBIK

mam i ich troski o religijne wychowanie dzieci”. Po Mszy św. i tradycyjnej procesji eucharystycznej wierni zgromadzili się przy pomniku Zesłańcom Sybiru. Kardynał udzielił zebranych błogosławieństwa, składając jeszcze raz życzenia wszystkim matkom. Uroczystość zakończył śpiew „Boże, coś Polskę”.

Kard. Henryk Gulbinowicz już po raz 17. przewodniczył obchodom Bożego Ciała przy kościele pod wezwaniem św. Bonifacego

Przy kościele pw. św. Bonifacego powstało pierwsze centrum polskiego życia religijnego we Wrocławiu. Warto dodać, że naprzeciw świątyni, przy pl. Strzeleckim 22, znajdował się klasztor Kongregacji Szarych Sióstr św. Elżbiety, gdzie od września 1945 r. do lata 1948 r. mieściła się Kuria Administracji Apostolskiej Dolnego Śląska. **AC**

„EUCHARYSTIA JEST TAJEMNICĄ JEDNOŚCI” – PRZYPOMNIAŁ METROPOLITA

RADEK MICHAŁSKI

Arcebiskup Marian Gołębiewski, przewodnicząc Mszy św. w archikatedrze wrocławskiej podczas uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej, mówił o potrzebie jedności. Zauważył, że „życie wielu naszych rodaków jest zaprzeczeniem Eucharystii”. Przypomniał, że osoby publiczne są odpowiedzialne za budowanie wzajemnej ufności. Tymczasem – jak podkreślił – „nasi politycy kłócą się z byle powodu, obrażając się wzajemnie, choć wszyscy powołują się na Ewangelię i nauczanie Jana Pawła II”.

Po Mszy św. wierni wyruszyli z tradycyjną procesją do czterech ołtarzy. Pierwszy z nich, przed kościołem pw. Świętego Krzyża, przygotowali rzemieślnicy (na zdjęciu); kolejne – strażacy, twórcy kultury oraz alumni wrocławskiego seminarium.

Jubileuszowa Eucharystia

KARDYNAŁ HENRYK GULBINOWICZ obchodzi w tym roku potrójny jubileusz: 55-lecia kapłaństwa, 35-lecia biskupstwa i 20-lecia przynależności do kolegium kardynalskiego. Jubileuszową Mszę

św. będzie sprawował 11 czerwca o godz. 10.00 w kościele pw. Świętego Krzyża we Wrocławiu. W czasie Eucharystii Słowo Boże wygłosi metropolita wrocławski abp Marian Gołębiowski.

Dla Jana Pawła II

■ **FOTOGRAFIE ANDRZEJA WINIARZA** można oglądać na wystawie w kościele pw. św. Marcina na wrocławskim Ostrowie Tumskim do końca czerwca. Na zbiór blisko 150 eksponatów (patrz zdjęcie) składają się poświęcone Janowi Pawłowi II zdjęcia prezentowane przez artystę na niedawnej wystawie w Brzegu oraz nowe fotografie, wykonane podczas papieskiego pogrzebu. W świątyni ujrzymy także obraz Papieża, namalowa-

ny przez Danutę Pałkę-Szyszkę. Andrzej Winiarz towarzyszył Papieżowi Polakowi przez 26 lat jego pontyfikatu, dokumentując niektóre z jego pielgrzymek. Artysta miał zwyczaj wysyłać Janowi Pawłowi II zdjęcia wraz z życzeniami przy okazji świąt Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy. Honorowy patronat nad wystawą objął m.in. abp Marian Gołębiowski, a patronem medialnym jest wrocławska redakcja GN.

■ **W ARCHIWUM PAŃSTWOWYM** we Wrocławiu do 10 czerwca otwarta będzie wystawa bulli papieskich, dokumentów Kurii Rzymskiej oraz dyplomów naukowych ośrodków papieskich (patrz zdjęcie). W uroczystości jej otwarcia, 23 maja, uczestniczył abp Marian Gołębiowski. „To zaledwie 60 z kilku tysięcy podobnych dokumentów znajdujących się w naszym archiwum” – mówi dr Mieczysława Chmielewska, pomysłodawczyni i kurator wystawy. „Miała być ona naszym pre-

zentem na 85. urodziny Jana Pawła II – dodaje. – Stała się hołdem jego pamięci”. Przy doborze eksponatów kierowano się ich rangą i unikatowością. Najstarszy z nich pochodzi z 1193 r. Jest nim protekcja papieża Celestyna II, w której bierze pod opiekę Stolicy Apostolskiej wrocławski klasztor pw. św. Wincentego. Ekspozycja jest dostępna od poniedziałku do piątku w godz. 9.00–14.00, w gmachu Archiwum Państwowego przy ul. Pomorskiej 2.

W Radiu Rodzina

POŚLUCHAJ, BO WARTO! To tytuł interesujących felietonów, nadawanych przez Radio Rodzina codziennie od poniedziałku do piątku o godz. 9.00. Równie gorąco zachęcamy do słuchania porannej katechezy – codziennie oprócz sobót i nie-

dziel o godz. 10.00. Od 6.30 do 17.30 co godzinę emitowane są serwisy informacyjne, zakończone o 23.30 serwisem Radia Watykańskiego. Przeglądy najnowszego wydania „Gościa Niedzielnego” nadawane są w soboty o godz. 20.30 i w niedziele o 9.40.

Austriackie odznaczenie

PREZYDENT AUSTRII Heinz Fischer nadał księdzu prof. Antoniemu Kielbasie SDS Austriacki Krzyż Zasługi dla Nauki i Kultury. Naukowiec został nim udekorowany w ambasadzie austriackiej we Wrocławiu 24 maja przez szefa placówki dyplomatycznej Georga Weissa. W uzasadnieniu nadania odznaczenia podano działania na rzecz zbliżenia Polski i Austrii prowadzone przez ks. A. Kielbasę na płaszczyźnie naukowej. „Polska i Polacy są związani z Austriakami” – mówił wyróżniony, wspominając m.in. o Wiktorii Wiedeńskiej.

Ksiądz A. Kielbasa jest wykładowcą na Papieskim Wydziale Teologicznym we Wrocławiu; prowadzi także wykłady z historii Towarzystwa Księży Salwatorianów i historii Kościoła w seminarium w Bagnie. Na arenie międzynarodowej znany jest jako współzałożyciel i aktywny członek Międzynarodowej Komisji Historycznej Towarzystwa Księży Salwatorianów. Ksiądz Profesor prowadzi badania naukowe nad życiem i działalnością św. Jadwigi oraz z zakresu życia Kościoła na Śląsku.

Z czasów matki Henriette

KONCERT FESTIWALU „MAJ Z MUZYKĄ DAWNĄ” odbył się po raz kolejny w piątkowy wieczór 20 maja. Olga Ksenicz, sopran i Marta Niedźwiecka, klawesyn, zaprezentowały repertuar muzyki dworów arystokratycznych, popularnej we Francji schyłku XVIII w. Śpiewaczka stwierdziła, że utwory te są kompletnie dziś zapomniane, choć często autorstwa słynnych kompozytorów, jak N. Piccini czy P. Anfossi. Repertuar pochodzi ze zbioru matki Henriette Aymer de la Chevalerie (1767–1834), współzałożycielki Zgromadzenia Najświętszych Serc Jezusa i Maryi, którego Biblioteka w Poitiers we Francji posiada zbiór owych partytur. Zwieńczeniem koncertu było wykonanie *Salve Regina* autorstwa samej m.

Henriette. Obecny na koncercie prowincjał sercanów o. Jan Forma ssc., nawiązując do historii, wprowadził słuchaczy w klimat czasów, w których wzrastała m. Henriette. Spojrzenie na jej postać w kontekście epoki pozwala lepiej zrozumieć przesłanie, jakie niosła swoim życiem. Ideą festiwalu „Maj z muzyką dawną” jest prezentacja utworów napisanych między średniowieczem a barokiem. Dyrektor artystyczny Maciej Kieres zwraca szczególną uwagę na dawne praktyki wykonawcze, włącznie z posługiwaniem się historycznymi instrumentami. Wnętrze biblioteki kościoła garnizonowego pw. św. Elżbiety we Wrocławiu i wspaniała interpretacja muzyczna były doskonałym uzupełnieniem tego muzycznego wieczoru.

Z KART HISTORII

Pierwsza wzmianka o Oleśnicy Małej pochodzi z 1189 r. Ponownie trafiła na karty historii przy okazji sporządzania wykazu wsi płacących dziesięcinę katedrze wrocławskiej. Książę śląski Bolesław Wysoki wybudował tutaj zamek myśliwski wraz z kaplicą zamkową. Jego syn, książę Henryk I Brodaty, za wstawiennictwem żony Jadwigi, osadził tu zakon templariuszy (ok. 1220–1227 r.). Po rozwiązaniu zakonu, w 1312 r., do Oleśnicy Małej przybyli joannici.

Na miejscu zamku myśliwskiego na przełomie wieków XVI i XVII wybudowano zamek o typowo śląskich proporcjach. Całość zniszczył pożar w 1706 r. Obiekt odbudowano w stylu barokowym. Joannici byli właścicielami Oleśnicy Małej do roku 1810, do czasu sekularyzacji dóbr kościelnych. Później tereny te przeszły na własność państwa pruskiego, a następnie rodu Wartenburgów. Po wojnie pałac przejęły PGR-y. W 1955 r. majątek przekazano Instytutowi Hodowli i Aklimatyzacji Roślin.

Poświęcenie ołtarza w Oleśnicy Małej

Zgoda to podstawa

Granitowy ołtarz poświęcił abp Marian Gołębiewski w kościele w Oleśnicy Małej, należącej do parafii w Jaworowie, w dekanacie Wiązów.

W uroczystości, która odbyła się 11 maja, wzięli udział przedstawiciele lokalnego samorządu, zastępca Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków Ewa Kica, a także duszpasterze z tutejszego dekanatu, z dziekanem ks. Bernardem Wachholzem, proboszczem z Owczar na czele. Był też ks. Józef Lenart, proboszcz parafii pw. św. Kazimierza we Wrocławiu, która była ostatnią wikariuszowską placówką ks. Arkadiusza Wysokińskiego. W roku 2001 został on proboszczem w Jaworowie.

Arcybiskup zauważył podczas uroczystości, że początki Kościoła związane są ze spotkaniami w domach pierwszych wyznawców Chrystusa „na łamaniu chleba”. Dopiero z czasem miejsca, w których łamano Chleb eucharystyczny,

MARCIN BRACKI

zamieniły się w okazałe świątynie, bazyliki. Metropolita podkreślił wartość miłości w owocnym sięganiu po Komunię św. Tylko wtedy – zaznaczył – gdy ludzie są pojednani ze sobą, mogą liczyć na owoce Eucharystii.

Poświęcenie ołtarza w maju br. było ostatnim etapem

Wnętrze oleśnickiej świątyni

modernizacji prezbiterium oleśnickiej świątyni. Wcześniej położono tam nową posadzkę i miernie odrestaurowano okazały ołtarz przedsoborowy. Wykonane prace ks. A. Wysokiński zadedykował zmarłemu Janowi Pawłowi II.

Ks. JANUSZ GORCZYCA

„Niebo w dobrym humorze” – festyn w Kotowicach

Uroda Europy

Doroczny festyn pod hasłem „Niebo w dobrym humorze” odbył się w Katolickiej Szkole Podstawowej Caritas Archidiecezji Wrocławskiej w Kotowicach 21 maja.

Organizatorzy imprezy – społeczność szkoły i Gminne Centrum Kultury w Siechnicach – tym razem zatytułowała ją „Uroda Europy”. Taki tytuł miała również „minilista przebojów”, podczas której dzieci śpiewały piosenki znanych europejskich wykonawców. Do innych atrakcji festynu należały: pokaz tresury psów, liczne konkursy, przejażdżki na kucyku, loteria fan-

towa, kiermasz książek, kiermasz kwiatów, makijaże artystyczne, występy zespołów

„Biedronki od Jana” (śpiewają w nim uczennice szkoły) i „Kantata” (z Siechnic) oraz za-

bawy taneczne – najpierw dla dzieci, wieczorem zaś dla dorosłych.

Głównym punktem imprezy była aukcja prac uczniów szkoły i atlasu sportowego. Dochody z niej, a także ze sprzedaży ciast i innych smaczków przygotowanych przez rodziców, zostały przeznaczone na doposażenie sal lekcyjnych.

W festynie uczestniczyły całe rodziny Kotowiczian i mieszkańców okolicznych miejscowości. Obecny był dyrektor wrocławskiej Caritas ks. dr Mirosław Kiwka oraz władze Gminy Święta Katarzyna.

KUBA ŁUKOWSKI

Podczas festynu wystąpił zespół „Biedronki od Jana”, prowadzony przez nauczycieli KSP w Kotowicach

KUBA ŁUKOWSKI

Sonda

MÓWIĄ O NIEJ

MONIKA, AUTORKA SCENARIUSZA I NARRATORKA

Poznałam św. Teresę bliżej w 1997 r., gdy została ogłoszona doktorem Kościoła.

Usłyszałam o niej w czasie Mszy św., przeczytałam artykuł w czasopiśmie „Jezus żyje”, potem przyszła kolej na lekturę „Dziejów duszy”... i tak Teresa stała się moją ulubioną Świętą. Jest ona w naszej parafii kimś szczególnym, przede wszystkim dzięki obecności siostr Karmelitanek Dzieciątka Jezus. Teraz nasze więzi z nią pewnie jeszcze się zacieśnia. Premiera przedstawienia o Teresie będzie swoistym przygotowaniem do peregrynacji jej relikwii w Widawie. Z naszą sztuką chcemy wyruszyć także do innych wspólnot.

KASIA, ODTWÓRCZYNI ROLI ŚW. TERESY

Po raz pierwszy usłyszałam o Teresce przed swoją pierwszą Komunią świętą. Pamiętam z

tamtých czasów książkę pt. „Deszcz róż”. Teraz zainteresowałam się tą postacią na nowo. Podziwiam ją za to, że od małego wiedziała dobrze, czego chce. Choć przeżyła czas kryzysu, płaczliwości i smutku, w najważniejszych sprawach wykazywała się zawsze wielkim zdecydowaniem. Czytając jej pisma, widzimy, że pod wieloma względami życie w klasztorze nie różni się tak bardzo od życia „na zewnątrz”. Czasem na przykład i tam trzeba się zmagać z niechęcią do pewnych osób. Teresa pokazuje, że świętym można być w każdych warunkach, bez dokonywania nadzwyczajnych rzeczy.

Słysząc delikatny śpiew ptaków i śmiech rozbawionych dziewczynek. Tereska i Celina biegają po ogrodzie, zrywają kwiaty. Ich siostra Leonia przynosi koszyczek pełen dziecięcych skarbów, prosząc, by wybrały coś dla siebie. Tereska zdecydowanym ruchem chwyciła cały koszyk.

„Ja wybieram wszystko!”

tekst i zdjęcia
AGATA COMBIK

Już pierwsza scena przedstawienia poświęconego św. Teresie od Dzieciątka Jezus mówi wiele o głównej bohaterce – dziewczynie, która od małego postanowiła „pójść na całość” w swoich najpiękniejszych marzeniach o miłości i świętości. W parafii pw. św. Anny we Wrocławiu Widawie znalazła się grupa osób, które uległy fascynacji Małą Świętą. Jej postaci jest tu znana głównie dzięki siostram Karmelitanom Dzieciątka Jezus, które na terenie parafii mają swój klasztor. W duchowości tego zgromadzenia

W oczekiwaniu na relikwie św. Teresy od Dzieciątka

Przygoda

przesłanie św. Tereski odgrywa zasadniczą rolę.

Ruszyli „małą drogą”

„Pomysł napisania sztuki o jej życiu zrodził się zimą – opowiada Monika, autorka scenariusza. – W naszej parafii od dawna przygotowujemy się do peregrynacji relikwii Świętej. W czasie Adwentu dzieci poznawały ją na Roratkach, uczestniczyły w specjalnych konkursach na temat Teresy. Chciałam zrobić coś jeszcze, by stała się ludziom bliższa. Długo nad tym myślałam, a w końcu usiadłam i napisałam inscenizację. Nosi tytuł »Mała droga św. Teresy«”.

A co z aktorami? „U św. Anny” prężnie działa schola o nazwie „Rodzina”, której członkowie wciąż angażują się w rozmaite akcje. Gromadzi osoby w różnym wieku (od lat dziesięciu do kilkudziesięciu),

tak więc Monika nie miała dużych kłopotów ze skompletowaniem obsady. „Brałam pod uwagę temperament poszczególnych osób, ich uzdolnienia – mówi. – Główną bohaterkę grają aż trzy osoby: Marysia (która wcieliła się w Tereskę w wieku dziecięcym), Kasia (Tereska w wieku 15 lat) i s. Ernestyna, która gra Świętą już po jej wstąpieniu do zakonu”. Monika pełni funkcję narratora. Do grona najważniejszych aktorów należą także: pan Ryszard – ojciec Teresy (rolę tę otrzymał wkrótce po swym aktorskim debiucie w czasie bożonarodzeniowych jasełek, gdzie występował jako Herod), Ola i Kasia (jako Celina i Leonia), Ania (założycielka scholi, grająca rolę nowicjuszek) i oczywiście Julia. Ta niezwykła dziewczyna, mimo anielskiego wyglądu, w sztuce gra rolę... diabełka. Ważną są zresztą także wszyscy pozostali

Jezus - parafia pw. św. Anny we Wrocławiu-Widawie

z Teresą

Opowieść toczy się dalej; w roli Świętej występuje teraz Kasia. Dziewczyna chce wstąpić do Karmelu. Śledzimy jej dramatyczną rozmowę z ojcem, symboliczny gest zerwania małej roślinki – białego kwiatu, który jest obrazem samej Teresy. Jej determinacja odnosi skutek. W następnej scenie widzimy ją już w karmelitańskim habicie, gdy składa wieczyste śluby zakonne. „Dziś Bogu oddaję się cała – śpiewa s. Ernestyna w roli Świętej – z wiarą, nadzieją, miłością i mimo że jestem tak mała, chcę zawsze Mu służyć z radością”. Po chwili młoda karmelitanka obsypuje krucyfiks płatkami róż. Jest to scena chyba najczęściej przedstawiana na różnych obrazach Teresy. Co oznacza?

Ekipa „Małej drogi” w czasie próby

Święta z Lisieux zawsze z przejęciem myślała o Chrystusie spragnionym ludzkich serc, które otworzą się na Jego miłość i zechcą na nią odpowiedzieć. Odkryła, że jej powołaniem jest „bycie Miłością w sercu Kościoła”. Po prostu kochać... – piękna misja, ale jak ją pełnić? Słyszmy, jak zwraca się do Jezusa: „Aby dowieść Ci miłości, nie mam innego sposobu, jak rzucać kwiaty, czyli nie przepuścić żadnego małego wyrzeczenia, żadnego spojrzenia, żadnego słowa, skorzystać ze wszystkich najmniejszych rzeczy i czyścić je z miłości...”.

Tylko podnoś nóżkę

Koło Świętej stoi pewna zniechęcona nowicjuszka. Żali się, że nie ma już sił, by pracować nad sobą, przygniatają ją własne słabości. W odpowiedzi Teresa przywołuje obraz małego dziecka. Maluch próbuje chodzić, ale jeszcze mu

się to nie udaje. Usiłuje wejść po schodach na piętro do swojej mamy, nie może jednak dostać się nawet na pierwszy stopień. Wciąż upada. „Zgódź się być małym dzieckiem – mówi nowicjuszka. – Pełniąc wszystkie cnoty, ty podnoś tylko stale nóżkę, aby wejść na pierwszy stopień świętości. Nie uda ci się wejść nawet na niego, ale Bóg wymaga od ciebie jedynie dobrej woli. Wkrótce, zwyciężony twymi daremnymi wysiłkami, zejdzie sam, weźmie cię w ramiona i uniesie na zawsze do swego Królestwa”.

Teresa jest specjalistką od zaradzania ludzkim słabościom. To ona odkryła „małą drogę”; znalazła windę, dzięki której nawet najwięksi grzesznicy mogą się wzniesić na szczyty świętości. „Windą, która mnie wzniesie aż do nieba, są Twoje ramiona, Jezu” – pisała. By z niej skorzystać, potrzeba tylko ufności i dobrej woli.

Siostra Ernestyna śpiewa razem z Anią (nowicjuszka) piękną pieśń o zaufaniu. A już po chwili widzimy ją... na łożu śmierci. Teresa jest chora na gruźlicę. Leży w swojej celi w otoczeniu siostr, a Boski Złodziej, jak nazywa Jezusa, zbliża się coraz bardziej, by zabrać ją do siebie. Ostatnie porady dla towarzyszek, pożegnania. Już wkrótce znajdzie sobie nowe zajęcie – będzie zsyłać z nieba deszcz łask, jak naręcza pachnących róż.

Na końcu znów widzimy Teresę, a właściwie jej trzy kolejne „wcielenia”: Marysię z nieodłącznym koszyczkiem, Kasię i s. Ernestynę z gitarą w dłoniach. Otaczają je wszyscy aktorzy. Nawet diabełek niko go nie zaczepia, tylko pięknie gra na skrzypcach. Brzmi pieśń uwielbienia: „Raduje się dusza ma...”. Na „małej drodze” przeżyć można naprawdę wielką przygodę. ■

WĘDRUJĄCA ŚWIĘTA

Św. Teresa od Dzieciątka Jezus to karmelitanka bosa, żyjąca w XIX w. we Francji (1873–1897), znana z „małej drogi dziecięctwa duchowego”. W 1997 r. ogłoszona została doktorem Kościoła.

Urna z jej relikwiami peregrynuje po całym świecie od października 1994 r. Święta staje się obecna duchowo w różnych zakątkach kuli ziemskiej. W ten szczególnie sposób spełnia swoje pragnienie, by przemierzać świat, głosząc Ewangelię. W Polsce jej relikwie nawiedzają kolejne diecezje od maja do połowy sierpnia 2005 r. Do archidiecezji wrocławskiej przybędą 23 czerwca. Przebywać będą w następujących miejscach:

- kościół pw. Opieki św. Józefa przy ul. Olbińskiej we Wrocławiu (23.06, godz. 11.30–20.00)
- kościół pw. św. Anny przy ul. Zduńskiej we Wrocławiu (23.06, godz. 20.30–23.00)
- kaplica w klasztorze Sióstr Karmelitanek Bosych przy ul. Karłowicza we Wrocławiu (23.06, godz. 24.00; 24.06, godz. 8.00)
- kościół pw. św. Teresy od Dzieciątka Jezus przy ul. Osobowickiej we Wrocławiu (24.06, godz. 8.30–18.30).

stali uczestnicy przedstawienia, którzy wzbogacają je swoim śpiewem. Trzeba bowiem dodać, że właśnie muzyka i piękne piosenki decydują w dużej mierze o niezwykłej sile wyrazu całej inscenizacji.

Będę rzucać kwiaty

W kolejnej scenie Marysia w roli Tereski zostaje sama w ogrodzie. Zасыpia. Wtem milknie śpiew ptaków, a do ogrodu zakrada się Julka... Czerwone rogi, diabelski ogon. Nie ma wątpliwości, z kim mamy do czynienia. Diabełek poczyna sobie coraz śmielej! Chichocze, podskakuje, szturcha śpiącą dziewczynkę. Marysia w końcu budzi się i gromi małego kusiciela jednym spojrzeniem błękitnych oczu. Julka umyka w popłochu, niemal gubiąc po drodze swoje wspaniałe rogi. Szatan boi się jak ognia niewinnego wzroku dziecka...

Henryków przygarnia tych, którym jest trudno...

Nowa placówka Caritas

W środę 18 maja, w dniu urodzin zmarłego Ojca Świętego, uroczyste otwarto Warsztaty Terapii Zajęciowej im. Jana Pawła II.

Placówkę tę, podobnie jak działający od marca Ośrodek Rehabilitacji Ambulatoryjnej, prowadzi Caritas Archidiecezji Wrocławskiej. Mszy św. odprawionej z okazji poświęcenia obu tych dzieł przewodniczył kard. Henryk Gulbinowicz, a homilię wygłosił bp Edward Janiak. „Kard. Henryk Gulbinowicz ma szczęście obserwować dzieło, które zapoczątkował, a które owocuje – powiedział. – Dzieje się to w roku szczególnym, kiedy Eminencja świętuje 55. rok posługi kapłańskiej, 35-lecie sakry biskupiej i 20 lat kardynalatu”.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele duchowieństwa, Caritas, NFZ, KRUS, władze wojewódzkie, powiatowe i samorządowe, osoby dbające o techniczny stan budynków, sponsorzy i dobrodziejcy oraz pracownicy, uczestnicy warsztatów i ich rodziny. Utworzenie WTW w Hen-

rykowie planowano od 2000 r. Dzięki wytrwałości ówczesnego dyrektora ks. Adama Dereńia oraz jego następcy ks. Mirosława Kiwki plan został zrealizowany. Podopieczni warsztatów, w 6 pracowniach, dzięki wszechstronnej terapii będą nabywali umiejętności potrzebne do życia między zdrowymi ludźmi. Podczas uroczystości zaprezentowali oni program artystyczny związany z postacią Jana Pawła II.

W 2004 r. Rada Sołecka Henrykowa zwróciła się do Caritas z prośbą o przejęcie sprzętu rehabilitacyjnego, ufundowanego przez KRUS. Dzięki współpracy obu instytucji ze spółką medyczną AG-MED, samorządami Ziębic, Kamieńca Żąbkowickiego i Ciepłowod oraz Radą Sołecką i Sołtysem, z pomocą sponsorów, udało się uruchomić punkt rehabilitacji. Dzięki działalności Caritas opieką zostało objętych wielu ludzi potrzebujących, a mieszkańcy Henrykowa i okolic znaleźli zatrudnienie.

BARBARA RAK

Poświęcenie nowych placówek Caritas w Henrykowie

BARBARA RAK

ZAPRASZAMY NA PIELGRZYMKĘ

Z okazji 10. rocznicy wrocławskiego GN zapraszamy na pielgrzymkę do Rzymu w terminie od 9 do 17 września. W programie jest Wenecja, Padwa, Orvieto, Asyż, Monte Cassino oraz modlitwa przy grobie Jana Pawła II i spotkanie z Benedyktem XVI. Pielgrzymka odbędzie się pod honorowym patronatem abpa Mariana Gołębiewskiego.

■ Szczegóły na temat wyjazdu można uzyskać w Biurze Podróży „Panorama” przy ul. Trzebnickiej 66 we Wrocławiu, tel. (071) 329 22 36, 329 13 75 oraz pod naszymi telefonami redakcyjnymi. ■

Kolejny koncert z cyklu „Verbum cum Musica”

Bach i Apokalipsa

ARCHIWUM ORGANIZATORÓW

Na spotkaniu obecny był abp Marian Gołębiewski

W sobotę 11 czerwca w kościele pw. Ducha Świętego usłyszymy o końcu świata.

Podczas kolejnego spotkania z cyklu „Verbum cum Musica”, które rozpocznie się o godz. 19.00, prelekcję zatytułowaną „Apokalipsa św. Jana – może warto ją przeczytać?” wygłosi ks. dr Ryszard Kempiak. W części muzycznej usłyszymy C.F.E. Bacha *Sonatę g-moll* (organy), M. Cazzatiego kantatę solową na bas i basso continuo, G.A. Rosettiego kantatę solową na bas i basso continuo, D. Gabrielliego *Sonatę nr 1 A-dur* na wiolonczelę i basso continuo, G.A. Silvaniego *Lamentacje święte op. 13* na bas solo i basso continuo, T. Milansa *Psalm 92, werset 1-6 „Dominus regnavit”* – motet na bas solo i basso continuo oraz J.S. Bacha *Fantazję G-dur BWV 572*. Tę barokową muzykę wykonają Joachim Gobbert – tenor z Niemiec, Bartosz Patryk Rzyman – organy i Anna Dynda – wiolonczela.

Organizatorzy koncertu – diecezjalny moderator duszpastersstwa biblijnego o. dr Marian Bernard Arndt oraz grupa inicjatywna Stowarzyszenia Absolwentów Papieskiego Wydziału Teologicznego – zapraszają na kolejne spotkanie z biblijnym słowem i piękną muzyką. Poprzednie odbyło się

14 maja w kościele pw. Najświętszej Maryi Panny na Piasku. Ks. dr hab. Mariusz Rosik wygłosił wówczas wykład pt. „Słowo i Duch. Czytać Biblię w Kościele”, w którym przedstawił kilka zasad interpretacji tekstu biblijnego. „Tekst należy czytać w jego kontekście historycznym, literackim i kulturowym – mówił. – Należy uwzględnić te fragmenty, które opowiadają o tym samym lub podobnych wydarzeniach, o których mówi tekst rozważany, uwzględnić rodzaj literacki omawianego fragmentu, wystrzegać się fundamentalistycznej lektury Biblii. Zastosowanie tych zasad przy osobistej czy wspólnotowej lekturze ksiąg natchnionych pozwala na interpretację poszczególnych fragmentów zgodnie z wielowiekowym nauczaniem Kościoła. Bo przecież ten sam Duch Święty, który towarzyszył autorom natchnionych podczas powstawania tekstu, prowadzi także jego czytelników przy interpretacji”.

Wykładowi towarzyszyły między innymi utwory W.A. Mozarta, L. Cherubiniego, C. Francka w wykonaniu Marii Zygmianiak-Lesiak – sopran, Bartosza Patryka Rzymana – kontratenor i Jacka Szwaja – organy. Koncert komentarzem muzycznym opatrzyła Ewelina Kondziela.

Festyn z kościołem w tle

Pożyteczna zabawa

Na wrocławskim stadionie przy ul. Lotniczej 21 maja odbył się festyn, zorganizowany przez parafię pw. Miłosierdzia Bożego oraz Spółdzielnię Mieszkaniową „Szóstka”.

Organizatorzy zaprosili parafian do wspólnej zabawy już po raz drugi. Dużym zainteresowaniem cieszył się mecz piłki nożnej. Na boisku spotkali się księża oraz pracownicy przedsiębiorstwa WPO Alba. Zdecydowanie zwyciężyli duchowni – 4:0. Kibice zastanawiali się, jakimi środkami posłużył się pił-

karz z numerem 10, czyli ks. proboszcz Leszek Jabłoński, aby zachęcić drużynę do tak dobrej postawy.

Nie zabrakło zabaw i konkursów dla dzieci, pokazów tańca celtyckiego czy średniowiecznych pojedynków. Dużym powodzeniem cieszyły się loteria fantowa, podczas której można było wygrać cenne nagrody, oraz licytacja obrazów i kopert Poczty Watykańskiej. Pozyskane dochody w całości będą przeznaczone na dokończenie budowy świątyni.

TOMASZ BIAŁASZCZYK

Pamiętamy o Nim

■ **KONCERT DZIĘKZYN-
NY** za pontyfikat Jana Pawła II odbył się 15 maja przy ul. Partyzantów we Wrocławiu. Zorganizowany został przez trzy parafie tzw. Wielkiej Wyspy – pw. Matki Bożej Pocieszenia, św. Faustyny i Świętej Rodziny – oraz Radę Osiedla Sępólno-Biskupin-Dąbie-Bartoszewice. Do przygotowań włączyli się także pedagodzy i młodzież z Gimnazjum nr 19. W hołdzie Papieżowi wystąpiło kilka młodzieżowych zespołów wykonujących muzykę religijną. Koncert zakończył się Apielem Jasnogórskim i modlitwą za duszę Jana Pawła II.

■ **W 85. URODZINY JANA PAWŁA II**, w parafii pw. Macierzyństwa NMP na wrocławskim Kozanowie, dzieci i młodzież z Ośrodka Działań Społeczno-Kulturalnych „Piast” – zainspirowane przez instruktorkę gry na gitarze Dominikę Białostocką – przedstawiły specjalny program słowno-muzyczny. Ukazał

on kilka najważniejszych momentów z życia Karola Wojtyły. Scenariusz przygotował Henryk Macała, on też dobrał wiersze i pieśni. Do grona wykonawców dołączył wikariusz ks. Stanisław Długowski.

■ **KS. DR JERZY RASIAK** gościł wieczorem 18 maja we wrocławskim „Klubie ludzi ciekawych wszystkiego” prowadzonym przez „Słowo Polskie. Gazetę Wrocławską”. Na spotkaniu opowiadał o swoich kilkukrotnych spotkaniach z Papieżem Polakiem, m.in. przy okazji tworzenia materiałów dla Archidiecezjalnego Ośrodka Audiowizualnego, którym kieruje od 25 lat. Po krótkiej prelekcji opisującej codzienną pracę ośrodka, ks. J. Rasiak odpowiadał na pytania „klubowiczów”. Wspominał też czasy, gdy kard. Karol Wojtyła, jeszcze przed swoim wyborem na Stolicę Piotrową, odwiedzał Wrocław. ■

Na Wielkiej Wyspie dla Papieża śpiewał m.in. Chór Gospel „Hand of God”

AGATA COMBIK

Na Papieskim Wydziale Teologicznym

Dni męczeństwa

RADEK MICHAŁSKI

Członkowie Związku Sybiraków z Wrocławia przed prelekcją w auli PWT

Wrocławskie Towarzystwo Teologiczne, działające przy PWT we Wrocławiu, skupiło się tym razem na historii polskiego Kościoła.

Spotkanie, zatytułowane „Martyrologia duchowieństwa katolickiego na zesłaniu w ZSRR”, poprowadzili naoczni świadkowie tamtych wydarzeń – sybiracy. Oparty na dokumentach i listach obozowych wykład poprowadzili Zbigniew Kluz i Stanisław Błoński. Po nich głos zabrali członkowie Związku Sybiraków. „Wybaczyć to nie należy zapomnieć zła wyrządzonego człowiekowi przez człowie-

ka” – mówił Z. Kluz, uzasadniając przywoływanie wydarzeń minionych lat. Jak podali prelegenci, w samych obozach Kozielska, Starobielska i Ostaszkowa zostało zamordowanych łącznie 38 księży. Po wojnie także dokonywano egzekucji duchownych. W uzasadnieniach pisano wtedy na przykład o szerezeniu przez skazanego nienawiści do władzy ludowej lub do ZSRR.

Otwarte posiedzenie Towarzystwa poprowadził rektor PWT ks. prof. Józef Pater. W słowie wstępnym przypomniał, iż „duchowieństwo i siostry zakonne należały do głównych celów represji prowadzonych przez władze sowieckie”.

RADEK MICHAŁSKI

Warto przeczytać

Rozmowy o Lwowie

Ja przyjechał do Wrocławia i trochę się zatrzymałem na ul. Otmuchowskiej i musiałem uciekać, bo już za mną polowali... usadowiłem się troszku w Glucholazach. Zamieszkaliśmy na wzgórzu Kolonii Jagiellońskiej, zameldowałem się w parafii św. Wawrzyńca (...). A jako „przestępca” harcerz włączyłem swoje „zrywy lwowskie” do glucholazkiej gromady (...). Niestety, i tam cholery z UB mnie, Panie, złapali, za Teatr...

Ten fragment wypowiedzi Władysława Załogowicza ps. „Felek” po-

chodzi z niedawno wydanych „Radiowych rozmów o Lwowie”. Jest to niezwykle barwny i żywy zapis wywiadów, przeprowadzonych na antenie Katolickiego Radia Rodzina przez Janusza Telejkę z urodzonym na Górnym Łyczakowie lwowskim batiarem, starszym ułanem 14. Pułku Ułanów Jazłowieckich. Ten wywiad czyta się jednym tchem.

SOWA

Janusz Dariusz Telejko, „Radiowe rozmowy o Lwowie”, Wydawnictwo „Wektory” w Sadkowie, Wrocław 2005.

PANORAMA PARAFII

Wspólnota pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śląskich (dekanat Prusice)

Wysłuchani w słowa Jana Pawła II

Strzelista wieża neogotyckiego kościoła robi wrażenie dniem i nocą.

Świątynia pierwszej obornickiej wspólnoty katolickiej, budowana na przełomie XIX i XX wieku, urzeka architekturą zarówno w świetle słońca, jak i nocnej iluminacji. Przyciąga też pięknymi kurantami.

Bez księży

Pod skrzydłami neogotyckiego kościoła, poświęconego 26 września 1901 roku, wyrosła wspólnota przywiązana do chrześcijańskich tradycji. Początkowo patronowała jej św. Jadwiga, i pewnie od niej wierni uczyli się troski o chorych, ubogich i potrzebujących pomocy. 1 X 1920 r. kard. Adolf Bertram erygował tutaj parafię, do której po wojnie przyjechali przesiedleńcy z Husiatyna na Wschodzie oraz z pobliskiego Rawicza i Leszna. Ludzi gromadzących się do Boga i Kościoła przybywało, niestety, brakowało kapłanów. Kiedy więc, z powodu zerwania mostu, jadący do domu zakonnego w Bagnie prowincjał ks. Celestyn Rogowski trafił do Obornik, miejscowi wymusili na nim, by przysłał im duszpasterza. Tak oto w 1947 r. parafię objęli salwatorianie, posługujący tu do dzisiaj. W 1952 r. parafia św. Jadwigi zmieniła wezwanie na Najświętszego Serca Pana Jezusa, a w 2001 roku wydzielono z niej dru-

gą, skupioną wokół protestanckiego kościoła pw. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego.

Wciąż razem

Wierni z obu świątyni nadal jednak czują się związani ze sobą i wiele dzieł podejmują razem. Wspólnie redagują gazetę „Nasza Parafia”, kwestują na rzecz ubogich i innych potrzeb, jeżdżą na pielgrzymki, organizują festyny i chodzą na procesje w Boże Ciało. „Parafialny Oddział Akcji Katolickiej, który utworzyliśmy, jako drużdy w diecezji, 10 lat temu – mówi z dumą prezes Czesława Wróbel – mimo podziału parafii tworzy jeden organizm. Razem łatwiej nam więcej osiągnąć. Rozpoczęliśmy działalność, idąc za głosem Jana Pawła II, który zachęcał do reaktywowania w Polsce Akcji Katolickiej. Zareagowaliśmy od razu i od początku mieliśmy pełne ręce pracy. Tylko w ubiegłym roku w meble i sprzęt AGD zaopatrzyliśmy 13 rodzin. Odzież otrzymało 47 rodzin, a żywność – 80. Oplaciliśmy obiady 86 uczniom. 1500 kg ryżu, makaronu, mleka i sera rozdaliśmy 179 rodzinom. Żeby pozyskać fundusze, rozprowadzaliśmy palmy, chlebki wielkanocne, homilie Jana Pawła II oraz flagi narodowe i religijne uszyte we własnym zakresie”.

W ubiegłym roku w parafii liczącej 4950 mieszkańców powołano radę parafialną, która już działa prężnie. Aktywna jest

JOLANTA SĄSIADK

w parafii Oaza Rodzin, systematycznie spotykają się czciciele Bożego Miłosierdzia, róża Żywego Różańca, Koło Przyjaciół Radia Maryja, Ruch Młodzieży Salwatoriańskiej, Liturgiczna Służba Ołtarza oraz chór i schola, skupiające coraz więcej dzieci i młodzieży. Do wspólnotowej modlitwy i zabawy zachęcił ich ks. Ireneusz Kielbasa, zaangażowany w redagowanie gazety, parafialny śpiew i... „sport”. Młodzi chętnie podchwycili jego pomysł uczestnictwa w Lidze Mistrzów i wciągnęli się w zdrową rywalizację o to, kto częściej i aktywniej uczestniczy w nabożeństwach i Eucharystii. Oprócz ks. Irka, Proboszcza wspierają w posłudze księża Tomasz Sadłowski i Paweł Wabik.

JOLANTA SĄSIADK

KS. EDWARD SEREMET SDS

Urodzony 24 czerwca 1956 r. w Radłowie koło Tarnowa, do Towarzystwa Boskiego Zbawiciela – zgromadzenia księży salwatorianów – wstąpił w 1976 r., święcenia kapłańskie przyjął w 1983 r. w Bagnie. Posługiwał jako wikariusz w Piastowie koło Warszawy i przez rok jako kapelan sióstr MB Miłosierdzia w Walendowie. W 1987 r. trafił do Bagna, gdzie był prefektem i wicerektorem. Do dzisiaj jest wykładowcą katechetyki. W 2002 r. objął wspólnotę w Obornikach Śląskich.

Świątynia urzeka swą architekturą

ZDANIEM PROBOSZCZA

Podczas choroby i po śmierci Jana Pawła II w naszej parafii, podobnie jak w całej Polsce, nastąpiła ogromna mobilizacja ludzi. W tych dniach mieszkańcy Obornik Śląskich licznie brali udział we wspólnych modlitwach w kościele, a także na wzgórzu Grzybek pod krzyżem, postawionym w 1999 roku przez parafialną Akcję Katolicką. Postarali się o sprzęt umożliwiający wspólne obejście w naszej świątyni transmisji z pogrzebu Papieża Polaka. Dzieci, młodzież i dorośli w różnym wieku chętniej i częściej przychodzili do kościoła, by pomodlić się w intencji Ojca Świętego. Wzrosła frekwencja na Eucharystiach, szczególnie w niedziele i święta. Zauważyłem, że zmieniła się nie tylko religijna postawa naszych parafian. Zaczęli okazywać sobie więcej życzliwości, wzajemnej troski, zainteresowania problemami innych. Wierzę, że nie był to tylko chwilowy zapał. Mam nadzieję, że te narodowe rekolekcje, ofiarowane nam przez Jana Pawła II, pozostawią trwałe ślady i dzięki nim będziemy lepsi.

Zapraszamy na Msze św.

- Niedziele i święta: 7.00, 9.45, 12.30, 18.30; Kuraszków – 11.00; Morzęcin – 11.00;
- Dni powszednie: 7.00, 18.30.

GOŚĆ WROCŁAWSKI

wroclaw@goscnieдельник.pl

Adres redakcji: ul. Trzebnicka 11/4, 50-245 Wrocław
tel./faks (71) 322 30 72, 322 37 09, 327 11 47
Redagują: ks. Janusz Gorczyca – dyrektor oddziału,
Agata Combiak, Radosław Michalski, Jolanta Sąsiadek